

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal v ústním jednání konaném dne 27. 4. 2010 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Tomkové, zástupce předsedkyně senátu JUDr. Jana Engelmanna a přísedících JUDr. Bohuslava Vacaty, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Zory Krejčí a JUDr. Gabriely Halířové, Ph.D. návrh okresního státního zástupce v Šumperku ze dne 22. 1. 2010, č. j. 1 SPR 55/2010 – 1, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. M. S., nar. X.**, státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství v Šumperku, a rozhodl

t a k t o :

Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění zákona č. 314/2008 Sb.,

Mgr. M. S.,
nar. X.,
státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku,

j e v i n e n , ž e

v rozporu s povinností postupovat svědomitě a bez zbytečných průtahů stanovenou v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, v postavení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku při výkonu dozoru nad zákonností přípravného řízení trestního ve věci sp. zn. 2 ZT 99/2009, proti obviněnému V. Š., nar. X., jenž byl vzat do vazby na základě usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 4. 4. 2009, sp. zn. ONt 213/2009 z důvodu dle § 67 písm. c) trestního řádu, přičemž vazba započala 2. 4. 2009, nerozhodl ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 3 trestního řádu o tom, že se obviněný ponechává nadále ve vazbě, ač tak měl učinit nejpozději do 10. 7. 2009, třebaže provedl dne 10. 6. 2009 a 21. 7. 2009 prověrku spisu, v důsledku čehož byl obviněný omezován na osobní svobodě až do 5. 8. 2009, kdy byl propuštěn z vazby na základě rozhodnutí státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku Mgr. Zdeňka Wiesnera,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb. o státním zastupitelství.

Z a t o s e m u u k l á d á

kárné opatření podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, snížení platu o **10 % na dobu 2 měsíců**.

O d ů v o d ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 25. 1. 2010 doručen návrh okresního státního zástupce v Šumperku (dále jen „navrhovatel“) na zahájení kárného řízení proti státnímu zástupci tohoto státního zastupitelství Mgr. M. S., v němž mu bylo kladeno za vinu spáchání kárného provinění podle § 28 zákona č. 283/1991 Sb., o státním zastupitelství, jehož se měl dopustit tím, že v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Šumperku pod sp. zn. 2 ZT 99/2009, která mu byla přidělena k výkonu dozoru, kde byl obviněný V. Š., stíhaný pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1 trestního zákona, usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 4. 4. 2009, sp. zn. ONt 213/2009 dle § 68 odst. 1 trestního řádu z důvodu dle § 67 písm. c) trestního řádu vzat do vazby, která započala 2. 4. 2009, měl dle § 71 odst. 3 trestního řádu do pěti pracovních dnů po 2. 7. 2009 rozhodnout, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští, což však neučinil a ani v další době nerozhodl o propuštění obviněného z vazby a k propuštění obviněného z vazby došlo až dne 5. 8. 2009. Navrhovatel navrhl jako kárné opatření uložit snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

V odůvodnění návrhu navrhovatel dále uvedl, že podle ust. § 71 odst. 3 trestního řádu měl kárně obviněný rozhodnout o ponechání obviněného Š. ve vazbě ve lhůtě v délce pět pracovních dnů po dni 2. 7. 2009. Kárně obviněný v dozorovém spise provedl dne 9. 6. 2009 prověrku a spis nechal uložit na lhůtu do 25. 7. 2009. Svého pochybení si kárně obviněný nepovšimnul ani v následující době, kdy prováděl úkony dozoru v přípravném trestním řízení. Dne 3. 8. 2009 byl Okresnímu státnímu zastupitelství v Šumperku předložen spis s návrhem na podání obžaloby. V době od 3. 8. do 16. 8. 2009 čerpal kárně obviněný řádnou dovolenou, proto věc vyřizoval státní zástupce Mgr. Wiesner, který pochybení zjistil, informoval o tom navrhovatele a dne 5. 8. 2009 rozhodl o propuštění obviněného Š. z vazby; k propuštění z vazby došlo 5. 8. 2009 v 16.20 hodin.

Ústní jednání před kárným soudem proběhlo dne 27. 4. 2010 a dostavili se k němu kárně obviněný, jeho obhájce i navrhovatel.

Kárný návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou (§ 8 odst. 5 písm. d) zákona č. 7/2002 Sb., zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, dále jen „zákon o řízení“), přičemž byly zachovány lhůty, jež má na mysli ustanovení § 9 odst. 1 zákona o řízení, neboť byl podán do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění (nejdříve 3. 8. 2009), jakož i do tří (dvou - podle § 29 zákona o státním zastupitelství) let ode dne spáchání kárného provinění.

Kárně obviněný k věci prostřednictvím svého obhájce podal písemné vyjádření. Uvedl, že převážnou část inkriminované doby, v níž měl rozhodnout o prodloužení vazby (pět pracovních dnů, lhůta počala běžet dne 3. 7. 2010 – pozn. NSS: správně 2009) čerpal řádnou dovolenou (od 7. 7. 2010 do 10. 7. 2010 – pozn. NSS: správně 2009), přičemž lhůta k prodloužení vazby skončila dnem, kdy končila též dovolená kárně obviněného. Kárně obviněný nepopírá pochybení pokud jde o stanovení lhůty k dalšímu předložení předmětného trestního spisu a následnému přehlédnutí lhůty pro rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě, nicméně po většinu doby, kdy běžela lhůta k prodloužení vazby (pozn. NSS: míněno patrně ponechání ve vazbě) neměl možnost ve věci jednat vzhledem k čerpání řádné dovolené. Kárně obviněný též poukazuje na skutečnost, že v době jeho nepřítomnosti měl navrhovatel možnost jeho pochybení zjistit a problém eliminovat prostřednictvím správného využití informačního systému státního zastupitelství (ISYZ). Konečně připomíná, že obviněný Š. nebyl vzhledem k výsledku trestního řízení neodůvodněně poškozen na svých právech např. tím, že by se mu doba strávená ve vazbě nezapočítala do trestu, že by byl zproštěn obžaloby apod. Domnívá se, že vzhledem k popsáním okolnostem, k jeho dosavadnímu pracovnímu hodnocení by bylo na místě buď upustit od uložení kárného opatření či uložit důtku. Na tomto postoji setrval i ve své výpovědi učiněné v ústním jednání před kárným soudem, kdy též zdůraznil, že své pochybení si vůbec neumí racionálně vysvětlit a lituje, že k němu došlo. Obvykle běh vazebních lhůt bedlivě sleduje ve svých příručních evidencích a neumí dost dobře vysvětlit, proč tato jeho metoda v uvedené věci selhala.

Navrhovatel ve vyjádření k písemnému stanovisku kárně obviněného potvrdil skutečnost, že kárně obviněný v době od 7. do 10. 7. 2010 (pozn. NSS: správně 2009) čerpal řádnou dovolenou; rozhodnutí o ponechání ve vazbě však kárně obviněný mohl učinit v pátek 3. 7. 2009 nebo dříve. Poukázal na to, že při zastupování státních zástupců je běžné, že se státní zástupci informují zejména o věcech, jež vyžadují zvláštní pozornost; to však kárně obviněný neučinil. Státní zástupci při výkonu dozoru nesou za jim přidělené věci plnou odpovědnost a je na jejich uvážení, jak zajistí, aby jim byly spisy předkládány ve lhůtách odpovídajících ustanovením trestního řádu. Obvykle se ve spise vyznačí přiměřená lhůta, podle níž je spis státnímu zástupci předložen kanceláří. Kontrola pomocí systému ISYZ je možná, neboť systém umí vyhledat tzv. rizika, tedy i vazební věci s končící lhůtou trvání vazby. Kárně obviněný však dne 10. 6. 2009 nechal dozorový spis uložit na lhůtu do 25. 7. 2009; spis mu byl předložen již dříve, neboť 20. 7. 2009 policejní orgán předložil vyšetřovací spis, jenž kárně obviněný dne 21. 7. 2009 vrátil tomuto orgánu a dozorový spis opět uložil na lhůtu do 26. 8. 2009.

V kárném řízení bylo dozorovým spisem sp. zn. 2 ZT 99/2009 prokázáno, že trestní věc vedená u Okresního státního zastupitelství v Šumperku pod sp.zn. 2 ZT 99/2009 byla přidělena k vyřízení kárně obviněnému; na spisovém obalu je otiskem razítka vyznačeno „Vazba!“ a je uvedena též právní kvalifikace trestného činu, pro jehož spáchání byl obviněný stíhán („§ 234/1, 9/2“). Obviněný byl do vazby vzat usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 4. 4. 2009, č.j. 0Nt 213/2009 – 6; počátek vazby byl stanoven dnem 2. 4. 2009 v 19.25 hodin.

Z dozorového spisu je zřejmé, že kárně obviněný provedl prověrku vyšetřovacího spisu dne 9. 6. 2009 a lhůtu k ukončení vyšetřování prodloužil do 20. 7. 2009 a rukou připsal pokyn kanceláři „lh. 25/7“ (č. 1. 43 dozorového spisu). Policejní orgán předložil spis k další prověrce dne 16. 7. 2009 (doručeno na Okresní státní zastupitelství 20. 7. 2009); kárně obviněný dne 21. 7. 2009 prodloužil lhůtu k ukončení vyšetřování do 20. 8. 2009 a dozorový spis nechal uložit na lhůtu do 26. 8. 2009 (č. 1. 47). Dne 22. 7. 2009 udělil souhlas s eskortou obviněného k veřejnému zasedání u Krajského soudu v Ostravě (č. 1. 49). Na všech uvedených listech dozorového spisu je otištěno razítko „Vazba!“.

Dne 5. 8. 2009 státní zástupce Mgr. Weisner podal Okresnímu soudu v Šumperku ve věci obžalobu a téhož dne propustil obviněného Š. z vazby na svobodu (č. 1. 63) s odůvodněním, že nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto o ponechání obviněného ve vazbě; obviněný byl z vazby propuštěn dne 5. 8. 2009 v 16.20 hodin (sdělení vazební věznice Olomouc – č. 1. 69). Kárně obviněný ve svém vyjádření z 17. 8. 2009 (č. 1. 77 dozorového spisu) uvedl, že v zákonné lhůtě nedošlo k rozhodnutí o ponechání ve vazbě z důvodu chybného stanovení kalendáře v dozorovém spise.

Z pracovního hodnocení (č. 1. 43 soudního spisu) kárný soud zjistil, že kárně obviněný je od 1. 9. 2009 na stáži na Vrchním státním zastupitelství v Praze. Na Okresním státním zastupitelství v Šumperku pracoval na trestním úseku se specializací na hospodářské trestné činy a dále vyřizoval část agendy obecné kriminality v obvodu působnosti Obvodního oddělení Policie ČR v Šumperku. Během osmi měsíců, kdy působil na Okresním státním zastupitelství v Šumperku, pracoval dobře, povinnosti plnil svědomitě a včas, kvalita úkonů a rozhodnutí byla velice dobrá, projevoval velmi solidní právní znalosti. Bez problémů se začlenil do pracovního kolektivu, byl vždy ochoten v případech potřeby pomoci kolegům, pokyny vedoucího státního zástupce plnil řádně. Při ústním jednání obhájce kárně obviněného krátkou cestou předal soudu i pracovní hodnocení ředitelky odboru závažné hospodářské a finanční kriminality Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 22. 4. 2010 č. j. 10 SPR 9/2010 - 5, kterým soud doplnil dokazování. Z tohoto hodnocení plyne, že kárně obviněný působí na stáži v odboru závažné hospodářské a finanční kriminality, a to v oddělení ochrany zájmů ČR a EU. Byly mu přiděleny rozsáhlé, skutkově a právně velice složité trestní věci; svým aktivním přístupem k výkonu dozoru nad přípravným řízením trestním se dokázal nejen v těchto kauzách rychle zorientovat, ale přispěl i k urychlení těchto řízení. K pracovním úkolům přistupuje velmi odpovědně a zadané úkoly plní včas a řádně.

Z přehledu okolností svědčících o pracovním vytížení kárně obviněného, který vypracoval k žádosti kárného soudu návrhovat (č. 1. 44 soudního spisu), bylo potvrzeno, že kárně obviněný čerpal dovolenou v období 7. – 12. 7. 2009 (úterý až neděle)

a 3. – 16. 8. 2009. Navrhovatel též uvedl, že v inkriminovaném období bylo zatížení kárně obviněného obdobné zatížení ostatních státních zástupců; bylo zde vedeno celkem 14 vazebních věcí, přičemž kárně obviněný vykonával dozor v pěti z nich.

Kárný soud výjimečně připustil, aby kárně obviněný položil navrhovateli otázku k systému kontroly vazebních lhůt na okresním státním zastupitelství, jež řídí, a to za situace, kdy navrhovatel takový postup neodmítl. Navrhovatel uvedl, že samozřejmě vykonává v rámci své řídicí činnosti též kontrolu postupu státních zástupců, ovšem činí tak ex post a připustil, že i on mohl v systému ISYZ přehlédnout avizo rizika v posuzované věci.

Na základě provedeného dokazování dospěl kárný soud k následujícím skutkovým závěrům. Kárně obviněný vykonával dozor v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Šumperku pod sp.zn. 2 ZT 99/2009, přičemž si musel být vědom, že obviněný Š. je umístěn ve vazbě s účinností od 2. 4. 2009 v 19.25 hodin. Doba trvání vazby dosáhla tří měsíců dne 2. 7. 2009 (čtvrtek) a od tohoto dne počala běžet lhůta pěti pracovních dnů pro vydání rozhodnutí o ponechání ve vazbě ve smyslu § 71 odst. 3 trestního řádu, lhůta uplynula v pátek 10. 7. 2009. Kárně obviněný ve věci učinil dne 9. 6. 2009 prověrku vyšetřovacího spisu a spis uložil na lhůtu do 25. 7. 2009, ačkoliv v mezidobí končila lhůta pro trvání vazby. Toto své pochybení si kárně obviněný neuvědomil ani při pozdějších úkonech, které ve věci činil. Pochybení si povšiml až státní zástupce Mgr. Zdeněk Weisner, který kárně obviněného zastupoval v době jeho dovolené, a rozhodl o propuštění obviněného Š. z vazby dne 5. 8. 2009.

Převážnou dobu běhu lhůty podle § 71 odst. 3 trestního řádu čerpal kárně obviněný dovolenou - 7. 7. 2009 (úterý, přičemž pondělí 6. 7. 2009 byl státní svátek) až 10. 7. 2009 (pátek); avšak první den běhu lhůty - v pátek 3. 7. 2009 - byl přítomen na pracovišti. Kárně obviněný o ponechání obviněného ve vazbě nerozhodl, ani neupozornil zastupujícího státního zástupce Mgr. Weisnera, že je ve věci třeba učinit rozhodnutí podle § 71 odst. 3 trestního řádu, neboť vlivem chybného kalendáře spisu přehlédl, že zákonem stanovená lhůta pro rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě uplyne 10. 7. 2009. Kárný soud tedy nemá pochybnosti o tom, že se kárně obviněný dopustil jednání, které je mu v kárném návrhu kladeno za vinu, tedy že porušil své povinnosti státního zástupce, neboť v zákonné lhůtě nerozhodl o ponechání obviněného Š. ve vazbě, nebo nerozhodl o jeho propuštění na svobodu. Stav, kdy byl obviněný Š. držen nezákonně ve vazbě trval delší dobu (do 5. 8. 2009) a nebyl odstraněn činností kárně obviněného, jenž v uvedené době mohl vlastní pochybení napravit; nezákonný stav byl odstraněn až zastupujícím státním zástupcem Mgr. Zdeňkem Weisnerem, jenž kárně obviněného zastupoval v době jeho nepřítomnosti (po dobu dovolené).

Kárně obviněný svým jednáním porušil § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle něhož je státní zástupce při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů (zde tedy svědomitě a bez zbytečných průtahů). Kárně obviněný přitom jednal zaviněně ve formě vědomé nedbalosti, neboť věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit právem chráněný zájem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že

takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Svým jednáním kárně obviněný omezil obviněného Š. na svobodě po delší dobu (od 10. 7. do 5. 8. 2009), zasáhl tím tedy významně do jednoho z jeho základních práv – práva na osobní svobodu. Za shora popsané situace dospěl kárný soud k závěru, že kárně obviněný jednal nedbale (vědomá nedbalost), neboť věděl, že může pokud nebude důsledně svědomitý a soustředěný na svoji práci, kdy rozhodoval o dalším trvání vazby obviněného porušit ustanovení, kterým je stanoveno rozhodování o ponechání obviněného ve vazbě, nebo propouštění na svobodu (§ 71 odst. 3 trestního řádu) a bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nezpůsobí, případně jej za něj odstraní jiná osoba (viz vyjádření kárně obviněného). Vzhledem k uvedenému takovým jednáním, které je blíže popsáno ve výroku tohoto rozhodnutí, naplnil znaky kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Skutkovou větu rozhodnutí kárný soud oproti návrhu dílčím způsobem upravil, aniž se dotkl totožnosti skutku.

Závažnost jednání kárně obviněného nelze snižovat poukazem na skutečnost, že obviněný byl nakonec pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a doba nezákonného držení ve vazbě se mu započítala do doby výkonu trestu (jak bylo zjištěno z usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 22. 2. 2010, č. j. 1 T 246/2009 – 187). Právo na osobní svobodu je základním lidským právem a jako takové je chráněno Listinou základních práv a svobod a mezinárodními nástroji ochrany lidských práv. Právo zasáhnout do osobní svobody jednotlivce náleží pouze státu, ale jen v přesně vymezených případech a to s tím, že bude takové zásahy činit v nejmenším možném rozsahu a na nejkratší možnou dobu. Mechanismus přezkumu trvání vazebních důvodů je v trestním řádu právě projevem snahy o minimalizaci zásahů do osobní svobody jednotlivců. Státním zástupcům je v přípravném řízení svěřena odpovědnost za rozhodování o ponechání osob ve vazbě (§ 71 odst. 3 a 4 trestního řádu); navíc právě v přípravném řízení jsou státní zástupci jakožto orgány dozoru nad probíhajícím řízením garanty zákonnosti a ústavnosti takového řízení (srov. též v § 2 odst. 2 zák. o státním zastupitelství). Státní zástupci tedy musí věnovat právě vazebním věcem mimořádnou pozornost, což je vyjádřeno též v § 71 odst. 1 trestního řádu, a vyvarovat se zejména situací, v nichž je obviněný držen ve vazbě nezákonně.

Argument kárně obviněného, že po převážnou část lhůty k rozhodnutí o ponechání ve vazbě podle § 71 odst. 3 trestního řádu čerpal dovolenou, nemůže kárný soud přijmout. Jednak bylo zjištěno, že kárně obviněný v první den běhu lhůty (v pátek 3. 7. 2009) byl přítomen na pracovišti, jednak mohl zastupujícího státního zástupce upozornit na nutnost rozhodnout v uvedeném smyslu; kárně obviněný však byl nečinný. Stejně tak mohl kárně obviněný ukončit protiprávní držení ve vazbě nejpozději 20. 7. 2009, kdy mu byl spis znovu předložen; ani tehdy však své pochybení nenapravil. Vše nasvědčuje tedy tomu, že kárně obviněný řádně nekontroloval v dané věci běh vazební lhůty; základní pochybení učinil při stanovení kalendáře spisu a neodstranil je ani při dalších úkonech, které ve věci konal, ač k tomu měl nepochybně příležitost. Kárný soud také není oprávněn posuzovat, zda a za jakých okolností snad vedoucí státní zástupce měl a mohl zvažovat, zda využije své pravomoci podat návrh kárnému soudu, či opomenutí kárně obviněnému pouze vytkne podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu kárného opatření a následně výši tohoto kárného opatření, musel kárný soud vycházet z následujících skutečností.

Předně je třeba opětovně uvést, že v daném případě bylo prokázáno, že se obviněný dopustil kárného provinění z nedbalosti, přičemž se jednalo o nedbalost vědomou. Sama tato skutečnost do značné míry limituje okruh kárných opatření, která je možno za zmíněné jednání uložit. Vedle této skutečnosti však nelze přehlédnout, že se ze strany kárně obviněného jednalo o kárné provinění, kterým nedostál své povinnosti plynoucí z výlučného postavení státního zástupce v přípravném řízení trestním, kdy má zákonem svěřenou moc rozhodovat o dalším trvání vazby obviněného, tudíž vystupuje jako garant zákonnosti. Vzhledem k uvedeným skutečnostem, kdy s ohledem na nečinnost státního zástupce byl obviněný po dobu delší dvaceti dnů držen neoprávněně ve vazbě, přichází v úvahu v rámci druhů kárných opatření volit mezi důtkou a snížením platu. O kárném opatření – důtce - by bylo možno uvažovat za situace, kdy neoprávněné držení obviněného ve vazbě by bylo např. realizováno v minimální době, stalo se tak v důsledku mimořádného pracovního vytížení dotyčného státního zástupce, ev. by tu byly jiné okolnosti, pro které by bylo možno uvažovat o uložení důtky jako mírnějším druhu kárného opatření oproti přísnějšímu druhu kárného opatření, kterým je snížení platu.

V dané věci však prvotní příčinou, která vedla k následnému neoprávněnému držení obviněného ve vazbě, bylo nedbalostní jednání obviněného, který si sice dal předkládat spisový materiál v předepsaných lhůtách, ale již dne 9. 6. 2009 si stanovil lhůtu pro další předložení spisu až na den 25. 7. 2009, přestože o lhůtě k prodloužení vazby bylo nutno rozhodnout nejpozději dne 10. 7. 2009. V tomto směru jsou zcela irelevantní úvahy kárně obviněného a jeho obhájce o ev. odpovědnosti pracovníků kanceláře a nadřízeného kárně obviněného, kteří měli kontrolovat práci kárně obviněného, ev. měli dostatek času pochybení zjistit v informačním systému ISYZ, neboť kárně obviněný sám zadal nesprávný pokyn k předložení spisu, a to až na den 25. 7. 2009, tedy po lhůtě stanovené k prodloužení vazby ve smyslu § 71 odst. 3 tr. ř. Rovněž odkaz kárně obviněného (resp. jeho obhájce), že v době stanovené zákonem pro prodloužení vazby, čerpal kárně obviněný dovolenou, resp. její část, je nepřiléhavý, neboť kárně obviněný uvedenou trestní věc dozoroval a vzhledem ke shora uvedenému (kdy stanovil dobu další prověrky až na 25. 7. 2009) úkonu eliminoval možnost zjištění tohoto jeho nesprávného postupu. Pro závěr, že kárně obviněný nepostupoval koncepčně, svědčí i ta skutečnost, že ještě 21. 7. 2009 (v době, kdy byl obviněný již neoprávněně držen ve vazbě), kdy mu byl spis opětovně předložen ke kontrole, kárně obviněný neregistroval své předchozí pochybení a protiprávní stav (ponechání obviněného ve vazbě) dále akceptoval.

S ohledem na okolnosti výše uvedené je zcela zřejmé, že není možno akceptovat uložení mírnějšího druhu kárného opatření (důtky), byť je kárně obviněný po pracovní stránce dobře hodnocen, neboť charakter nedbalostního jednání kárně obviněného a jeho následek (neoprávněné ponechání kárně obviněného ve vazbě po dobu delší dvaceti dnů) tento druh kárného opatření vylučují.

S přihlédnutím ke kárnému provinění a osobě kárně obviněného bezpochyby nepřichází v úvahu uložení přísnějšího druhu kárného opatření než kárným senátem zvolené snížení platu. Při úvaze o výši tohoto druhu kárného opatření – snížení platu, bral

kárný soud v úvahu typovou závažnost jednání kárně obviněného a dobu, kterou obviněný v rozporu se zákonem strávil ve vazbě na jedné straně. Na druhou stranu musel také brát v úvahu velmi dobré pracovní hodnocení kárně obviněného, pracovní vytížení srovnatelné s kolegy na pracovišti (jak uvedl sám kárně obviněný), skutečnost, že se jednalo o jeho první pochybení, přestože v rámci uvedeného resortu působí delší dobu. Tyto skutečnosti vedly kárný soud k závěru, že k naplnění účelu kárného opatření bude odpovídající uložení tohoto druhu kárného opatření v trvání dvou měsíců, tedy při dolní hranici zákonného rozpětí pro tento druh. Výše kárného opatření – snížení platu, byla stanovena mj. i vzhledem k okolnosti, že i na současném pracovišti je velmi dobře hodnocen, kdy k vyřizování mu byla svěřena oblast velmi závažné trestné činnosti obviněných. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem bylo snížení platu stanoveno ve výši deseti procent.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2010

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně kárného senátu pro
věci státních zástupců